

כלומר: האויר וההיקף שתחת הקירוי, מצטרפים לעשותו "יותר" מבית סאתיים.

ורבי זירא אמר: אין אויר קירוי מיייתרו.

כלומר: אין האויר וההיקף שתחת הקירוי מצטרף לעשותו יותר מבית סאתיים, משום דאמרינן: פי תקרה — שבין בית הסאתים ובית הסאה — יורד וסותם, ומחלק ביניהם.

לימא, (רבא) ד[רבה] ורבי זירא פליגי בעיקר דין "פי תקרה יורד וסותם" מכל הצדדים, ובפלוגתא דרב ושמואל קא מיפלגי?

דאיתמר: אכסדרה [מקום פרוץ מארבע רוחותיו, ומקורה בקירוי ישר ולא משופע] הנמצאת בבקעה שהיא כרמלית:

רב אמר: מותר לטלטל בכולה [בכל האכסדרה].

ושמואל אמר: אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות.

וכדמפרש טעמיהו ואזיל.

רב אמר מותר לטלטל בכולה. דאמרינן: פי תקרה — של אכסדרה מארבע רוחותיה — יורד וסותם, והרי היא מוקפת בארבע מחיצות.

ושמואל אמר אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות. דלא אמרינן: פי תקרה מכל ארבעת הצדדים יורד וסותם. והרי היא כבקעה עצמה ואסור לטלטל בה.

ואם כן, מי נימא דרבה ורבי זירא פליגי כעין פלוגתא דרב ושמואל?

כה-ב ודחינן: לעולם, אף רבה מודה דאי עבירא

הקירוי, כי אכסדרה שגגה ישר ולא משופע, הכי נמי דאמרינן: פי תקרה יורד וסותם, ורבה, דלא אמר גבי קרפף מקורה "פי תקרה יורד וסותם" מכל צידיו.

הכא במאי עסקינן דעבדה לקירוי כי אוריזלא [כגג של יציע] שהגג משופע עד סופו ואין לו פה [עובי בגובה הקירוי], ואין שייך "פי" תקרה יורד וסותם.

אמר רבי זירא: אף שגבי קירוי הקרפף סבירא לי דאין אוירו מיייתרו, הני מילי התם דאיכא למימר: פי תקרה יורד וסותם.

ומכל מקום מודינא בקרפף בית סאתים [בצמצום] שנפרץ במלואו לחצר [מוקפת לדירה], שאסור.

מאי טעמא?

הואיל ואויר חצר מיייתרו לקרפף ועושהו יותר מבית סאתים, וכדמפרש לקמן.

ותמהינן עלה: מתקיף לה רב יוסף: ולמה יאסר הקרפף, והרי עד שלא נפרץ היה מותר לטלטל מקרפף לחצר, ואם כן לא נפרץ הקרפף למקום האסור לו אלא למקום המותר לו, וכי אויר המותר לו אוסרו?

ואם משום שעכשיו גדל הקרפף שנוסף לו אויר החצר וכדקאמרת: אויר חצירו מיייתרו, הרי החצר מוקפת היא לדירה, ואיך תייתר לקרפף?!

אמר ליה אבבי לרב יוסף: כמאן אמרת דנפרץ הקרפף למקום המותר לו?

ברבי שמעון [דלעיל דף כג.], ולקמן דף פט.?!]

והא זמנין דמשכחת לה איפכא, שהקרפף רחב מן החצר. ובאופן זה, אדרבה, קרפף מותר וחצר אסור?!

אלא על כרחך, כך היא פירושה של מימרת רב חסדא: שהיה הקרפף רחב בית סאתים בצמצום ונפרץ במלואו לחצר שהיתה רחבה ממנו ואינה פרוצה לקרפף [כיון שיש לה גיפופי].

ורב חסדא לא סבר כרבנן שיהיה הקרפף נאסר משום רשות הפרוזה במלואה למקום האסור לה [שאם היה סובר כרבנן, משכחת לה נמי איפכא, כדאמרן].

וטעם הדין שקרפף אסור וחצר מותר **משום דאמרינן:** זה [הקרפף] **אוויר מחיצות מיתרו,** וזה [החצר המוקף לדירה] **אין אוויר מחיצות מיתרו.**

כלומר: אין תוספת מקום המחיצות אוסר בו, שהרי מוקפת היא לדירה, ולפיכך מותרת היא.

ההוא בוסתנא [פרדס נטוע אילנות, ואינו מקום דירה] שהיה רחב יותר מבית סאתים, אלא **דהוה סמיך לגודא דאפדנא** [למחיצת הטרקלין – ריטב"א] שהיא היתה לבוסתן אחת ממחיצותיו, ועל שם ההוא גודא שהיה בו פתח פתוח לצד הבוסתן, הוקף הבוסתן, וכיון שכן חשוב הבוסתן כמוקף לדירה, ומותר לטלטל בו. (75)

נפל אשיתא ברייתא דאפדנא [נפלה אותה גודא שהיתה המחיצה החיצונה של האפדנא], ועדיין נשארו מחיצות הפנימיות

דהוא סבר שקרפף וחצר רשות אחת הן, דאילו לרבנן קרפף וחצר שתי מיני רשויות הן, ואסור היה לטלטל מקרפף לחצר, והשתא דנפרצו זה לזה הוי ליה רשות שנפרצה למקום האסור לה [וכעין הא דאמרינן לעיל דף כג:].

לרבי שמעון נמי אסור הכא לטלטל, **דהא איכא אוויר מקום המחיצות** שנפרצו, וניתותרו על הקרפף, והוה ליה היקף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה, וניחא שפיר דברי רבי זירא.

וכי הא **דאמר רב חסדא:** קרפף שנפרץ במלואו לחצר, חצר מותרת וקרפף אסור, ועל כרחך, טעמיה, משום דאמרינן אוויר מקום מחיצות מיתרו לקרפף.

דאי לא תימא הכי, אלא טעמא דקרפף אסור משום דנפרץ במלואו לחצר האסור לו, דסבירא ליה לרב חסדא כרבנן דקרפף וחצר שני מיני רשויות הן.

וחצר מאי טעמא מותרת?

משום דמיירי שהקרפף צר מן החצר, ונמצא, שאף שהקרפף נפרץ במלואו, החצר לא נפרצה במלואה משום **דאית ליה גיפופי** [כתלים משני צדי הפירצה] העודפים על הקרפף ולפיכך מותרת היא [ומיירי, שאין הפירצה רחבה יותר מעשר אמות שיעור "פתח"].

הא ליכא למימר הכי.

דהיכי אמר רב חסדא בסתם: חצר מותרת וקרפף אסור?

שכותל האפדנא הוקף לדירה בתוכו, חשיב נמי

75. כן פירש רש"י. ובריטב"א כתב: שכיון

מפתח הבוסתן ועד לקובה, כשמשני צדיה מחיצות העשויות קנה קנה פחות משלשה טפחים בין זה לזה, דהוה ליה מחיצה מדין לבוד.

אזל רבא [הלך רבא] **שלפינהו**, שלף הקנים כ-א ממקומם, דסבירא ליה דאין צורך בזה, דכיון שבנה שם אותה קובה שהיא דירה, ממילא נעשה כל הבוסתן כחצר לאותה קובה וחשיב מוקף לדירה [וכדאמרינן לעיל [דף כד.], "פתח מתירו"].

ועוד **אזל** [הלכו] **רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע נקטינהו מבתריה** [לקחו הקנים משם] שלא יחזור רב הונא בר חיננא ויתקנם, דסבירא להו כרבא.

למחר בשבת, כשרצו לאכול ולטייל בבוסתן [ריטב"א], **איתיביה רבינא לרבא** שהיה סובר שאין צורך בתקנתא דרב הונא אף על גב שהקובה נבנתה שם לאחר שהוקף הבוסתן:

השובת בערב שבת בתוך עיר שיש לה חומה, הרי העיר כולה עד החומה חשובה לו כארבע אמות שהן מקום שביתת כל אדם, ומודד מחוץ לחומה אלפיים אמה וזה הוא תחום שבת שלו.

ואם לא היתה לה חומה, מודד מן הבתים החיצוניים של העיר אלפיים אמה.

של האפדנא, ונמצא שמוקף הבוסתן באותן מחיצות פנימיות.

סבר רב ביבי למימר: ליסמוך [להסתמך] **אגודא גוויאתא** [על אותן מחיצות פנימיות] ולהתיר הבוסתן בטלטול. (76)

אמר ליה רב פפי: וכי משום דאתו [שבאת] **ממולאי** [מבית עלי הכהן, שנגזר עליהן שימותו בקיצור "וקיטוע" שנים] **אמרייתו מילי מולייאתא** [אומרים אתם דברים קטועים שאין להם רגלים]!?

הא ליכא למיסמך על אותן מחיצות פנימיות, דהנך מחיצות לגואי עבידן [המחיצות עשויות לפנים האפדנא] **לבראי** [לבוסתן החיצוני] **לא עבידן**, והוה ליה היקף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה. (77)

[שמועת "אבוורנקא" מתבארת על פי פירוש שני של רש"י].

ההיא אבוורנקא [כמין קובה] **דהוה ליה לריש גלותא בבוסתניה** [בפרדסו, כדרך המלכים] ולא היה הבוסתן מוקף לדירה. **אמר ליה ריש גלותא לרב הונא בר חיננא: ליעביד מר תקנתא** שנוכל לטלטל מפתח הבוסתן ועד הקובה שבפנים, כיון דלמחר **נאכול נהמא התם** [כי בדעתו לאכול פת בקובה בשבת].

אזל רב הונא בר חיננא, עבד כעין שביל

האפדנא, הוא הדין המחיצה הפנימית שהוקפה לדירה — שעכשיו היא מחיצת הבוסתן — מועלת לבוסתן לעשותו מוקף לדירה.

77. וכתב הריטב"א על פי דרכו, דהכי פירושו: דאין דומה כותל הפנימי לכותל החיצון. כי

הבוסתן כמוקף לדירה, כיון שאחת ממחיצותיו הוקפו לשם דירה.

76. וכתב הריטב"א על פי דרכו: שהיה סבור רב ביבי, שכשם שהמחיצה החיצונה הועילה לבוסתן מחמת היותה מוקפת לדירה בתוך